

[Landbrugsministeren.]

Må jeg så sige et par ord om centralsalg, fordi jeg tror, man har en forestilling om disse centralsalg, som ikke helt svarer til virkeligheden. For det første har vi nu på ét område etableret centralsalg, nemlig inden for avlsdyreksporten; dér har vi etableret centralsalg til følgende 5 lande: Jugoslavien, Syrien, Libanon, Indonesien, og Thailand. Jeg tror, det er meget hensigtsmæssigt, hvad der her er sket. Ved etableringen af disse centralsalg er der i vid udstrækning taget hensyn til tidligere eksportører på disse lande, hvad jeg selvfølgelig også vil gøre i fremtiden. Der foreligger nu anmodning om centralsalg i en række flere tilfælde. Nogle af dem synes jeg er berettigede, andre kan der måske sættes et spørgsmålstejn ved. Den ændring, som er foreslået, om at gå ud over, hvad man nu har mulighed for, sigter alene på at gøre ordningen mere smidig, så der virkelig bliver mulighed for, at landbrugsministeriet kan etablere sådanne centralsalgsordninger, hvor landbrugets eksportinteresser taler for det, og hvor det, som det står i lovforslaget, er nødvendigt.

Når det ærede medlem hr. H. C. Toft spørger, hvorfor jeg har foreslået en ændring på dette punkt, om det er for at skade den private eksport, så skal jeg gerne svare. Når jeg har foreslået den ændring, som udvalget har givet tilslutning til, er det for på klarest mulig måde at fremstille, hvad der er hensigten; det fremgår jo også af det ændringsforslag, der er stillet.

Jeg har ikke stort flere bemærkninger at knytte til de udtalelser, der er blevet fremsat her. Jeg kan dog sige, at når det ærede medlem hr. Aage Fogh og andre har fremhævet lånevejen som en udvej til at hjælpe det danske landbrug, også mere langsigtet, så er jeg enig heri, men har altså ikke ment, at situationen i dag var en sådan, at jeg kunne foreslå dette netop på nuværende tidspunkt; det er noget, vi kan vende tilbage til.

Man har fra forskellig side igen bebrejdet mig og regeringen, at der er for få langsigtede foranstaltninger i de foreliggende lovforslag. Jeg tror dog, man vil erkende, at der i hvert fald er en begyndende afvikling af mindre hensigtsmæssige tilskud, som så overføres til mere langsigtede og mere på

lang sigt gavnlende foranstaltninger for landbrugerhvervet. Jeg skal også pege på, at når der i det forløbne år, siden vi fik den sidste fornyelse af landbrugsordningerne, ikke er sket mere på det langsigtede område, end der er — der er jo for øvrigt sket en del; jeg har tidligere henvist til de love, vi omtrent enstemmigt har vedtaget her i tinget om en friere jordlovgivning — så skyldes det, at vi i den forløbne tid næsten uafbrudt har haft markedsforhandlinger. Det har været en ventetid, for mange en forventningstid; i den periode har de virkelige langsigtede foranstaltninger også måttet vente, simpelt hen fordi ingen med sikkerhed på det daværende tidspunkt kunne se, hvilke langsigtede foranstaltninger der kunne være gældende og gavnlige ud i fremtiden. Desværre kan vi heller ikke sige, at markedsituationen i dag er afklaret. Jeg hører også til dem, der mener, at det brud, der er sket, ikke kan være noget varigt, men jeg hører i øvrigt også til dem, der mener, at lige så nødvendigt det vil være med langsigtede foranstaltninger, hvis vi kommer ind i et større europæisk økonomisk fællesskab, lige så nødvendigt og mere nødvendigt vil det være, hvis Danmark tvinges til at være uden for dette fællesskab.

Carl Petersen: Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen mente, at jeg havde misforstået de udtalelser, som slagteriernes folk var kommet med i udvalget. Det tror jeg ikke, for de var så klart fremsat, at de ikke var til at misforstå. Det, der blev sagt, blev sagt kort: at hvis man havde midler til at regulere svineproduktionen, var der mulighed for at få højere priser på eksportmarkedet, således at denne driftsgren kunne blive rentabel. Det var det, der blev sagt, og så blev det tilføjet, at midlerne til en sådan regulering dels kunne ligge i, at man forhøjede foderkornsprisen, dels i, at man forbød indførsel af foderkorn. Det var ikke let at misforstå, ærede medlem; sådan blev det sagt.

Det ærede medlem tilføjede videre, at de tal, jeg havde fremsat om de højere og lavere forrentningsprocenter, sagde ingenting. Jo, de fortalte os det, som jeg ønskede skulle belyses, nemlig dette, at der er landmænd, som har en høj forrentningsprocent, og der er landmænd, som har en lav for-